

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 25 marca 2020 r.

Poz. 2666

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.232.2020 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 20 marca 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 123/XIX/2 Rady Miejskiej w Blachowni z dnia 13 lutego 2020 roku w sprawie cen za usługi przewozowe w gminnych przewozach pasażerskich w publicznym transporcie zbiorowym, w całości, jako sprzecznej z art. 50a ust. 1 w zw. z art. 50b ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jedn. z 2019 r. poz. 2475 ze zm.), dalej jako „ustawa” w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 lutego 2020 roku Rada Miejska w Blachowni podjęła uchwałę Nr 123/XIX/2 w sprawie cen za usługi przewozowe w gminnych przewozach pasażerskich w publicznym transporcie zbiorowym, dalej jako „uchwała”. W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska wskazała art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 712 ze zm.) oraz art. 50a ust. 1 ustawy. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 20 lutego 2020 roku.

W ocenie Wojewody Śląskiego uchwała powyższa w sposób istotny narusza prawo.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy *rada gminy może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich*. Art. 50b ustawy stanowi, że *ceny, o których mowa w art. 50a, mają charakter cen maksymalnych*. Z art. 50a ust. 1 ustawy wynika, że rada gminy jest uprawniona do ustalenia cen za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich. A zatem normy kompetencyjne wynikające z przepisu art. 50a ust. 1 ustawy odnoszą się wyłącznie do możliwości ustalania przez organ stanowiący gminy cen maksymalnych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym, w zakresie zadań o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich. Przepis art. 50a ustawy jest instrumentem regulowania nieprzekraczalnego poziomu cen obowiązujących wszystkie podmioty wykonujące przewozy w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej. W ocenie organu nadzoru przepis art. 50a ust. 1 ustawy nie stanowi podstawy do określenia uprawnień do bezpłatnych przejazdów środkami komunikacji miejskiej. Zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy, *organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polega w szczególności na ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 915 oraz z 2016 r. poz. 1954 i 2260) za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego*. Na mocy art. 46 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy *cennik opłat w przewozach o charakterze użyteczności publicznej powinien zawierać ceny biletów ulgowych, wynikające z uprawnień pasażerów do ulgowych przejazdów, ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora*. Uprawnienia do ulgowych przejazdów dla pasażerów, które nie wynikają z przepisów powszechnie obowiązujących, mogą być ustanawiane przez

operatora w uzgodnieniu z organizatorem (art. 46 ust. 1 pkt 6 i 11 ustawy). Zgodnie natomiast z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy *organizatorem publicznego transportu zbiorowego, właściwym ze względu na obszar działania lub zasięg przewozów, na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej, w gminnych przewozach pasażerskich jest gmina*. Na mocy art. 7 ust. 4 pkt 1 tej ustawy *zadania organizatora publicznego transportu zbiorowego w gminie wykonuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta*. Zatem uzgadnianie uprawnień do ulgowych przejazdów w przewozach o charakterze użyteczności publicznej, należy do kompetencji organu wykonawczego, który wykonuje zadanie organizowania publicznego transportu zbiorowego.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że postanowienia § 2 uchwały, w których zostały określone uprawnienia do bezpłatnych przejazdów środkami komunikacji miejskiej na terenie Gminy, wykraczają poza kompetencje wynikające z przywołanego w podstawie prawnej przepisu art. 50a ust. 1 ustawy. Co więcej, Rada Miejska wprowadzając powyższą regulację do przedmiotowej uchwały, wkroczyła w nienaruszalne, przyznane ustawą, kompetencje organu wykonawczego, w tym przypadku Burmistrza Miasta. W przypadku, gdy przepis ustawy przyznaje kompetencję do działania organowi wykonawczemu gminy, podjęcie przez radę gminy w tej sprawie uchwały jest działaniem z naruszeniem prawa (wyrok NSA z dnia 20 kwietnia 1999 roku, II SA/Wr 364/98, Legalis nr 1171603).

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 7 Konstytucji *organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa*. Wskazany powyżej przepis Konstytucji stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej, czyli zasadę praworządności. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 roku (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał*. W niniejszym przypadku Rada Miejska w Blachowni nie posiadała kompetencji do podjęcia przedmiotowej uchwały, czym naruszyła także art. 7 Konstytucji.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż przedmiotowa uchwała rażąco narusza przepis art. 50a ust. 1 i art. 50b ustawy w związku z art. 7 Konstytucji. Nie jest uzasadnione zakwestionowanie uchwały w części (w zakresie jej § 2), albowiem mogłoby to wypaczyć intencję Rady Miejskiej.

Co więcej, w przekonaniu organu nadzoru przekroczenie upoważnienia zawartego w art. 50a ust. 1 ustawy stanowi regulacja zawarta w:

- § 1 ust. 3 uchwały – dot. sposobu ustalania wysokości cen biletów ulgowych w oparciu o odrębne przepisy. Z art. 46 ust. 1 pkt 6 ustawy wynika, że cennik opłat w przewozach o charakterze użyteczności publicznej powinien także zawierać ceny biletów ulgowych ustalonych na podstawie odrębnych przepisów. Ustalanie opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 roku - Prawo przewozowe należy jednak do wójta (zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy), a nie do rady gminy. Ponadto przepis § 1 ust. 3 uchwały jest sformułowany niepoprawnie pod względem gramatycznym. Rada określiła bowiem: *Cen e biletu ulgowego*;

- w § 1 ust. 5 uchwały – dot. sytuacji, w których nie jest pobierana opłata za przewóz bagażu. W tym zakresie rada również wkroczyła w uprawnienia wójta wynikające z art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr 123/XIX/2 Rady Miejskiej w Blachowni z dnia 13 lutego 2020 r. została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności uzasadnionym i koniecznym.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz